

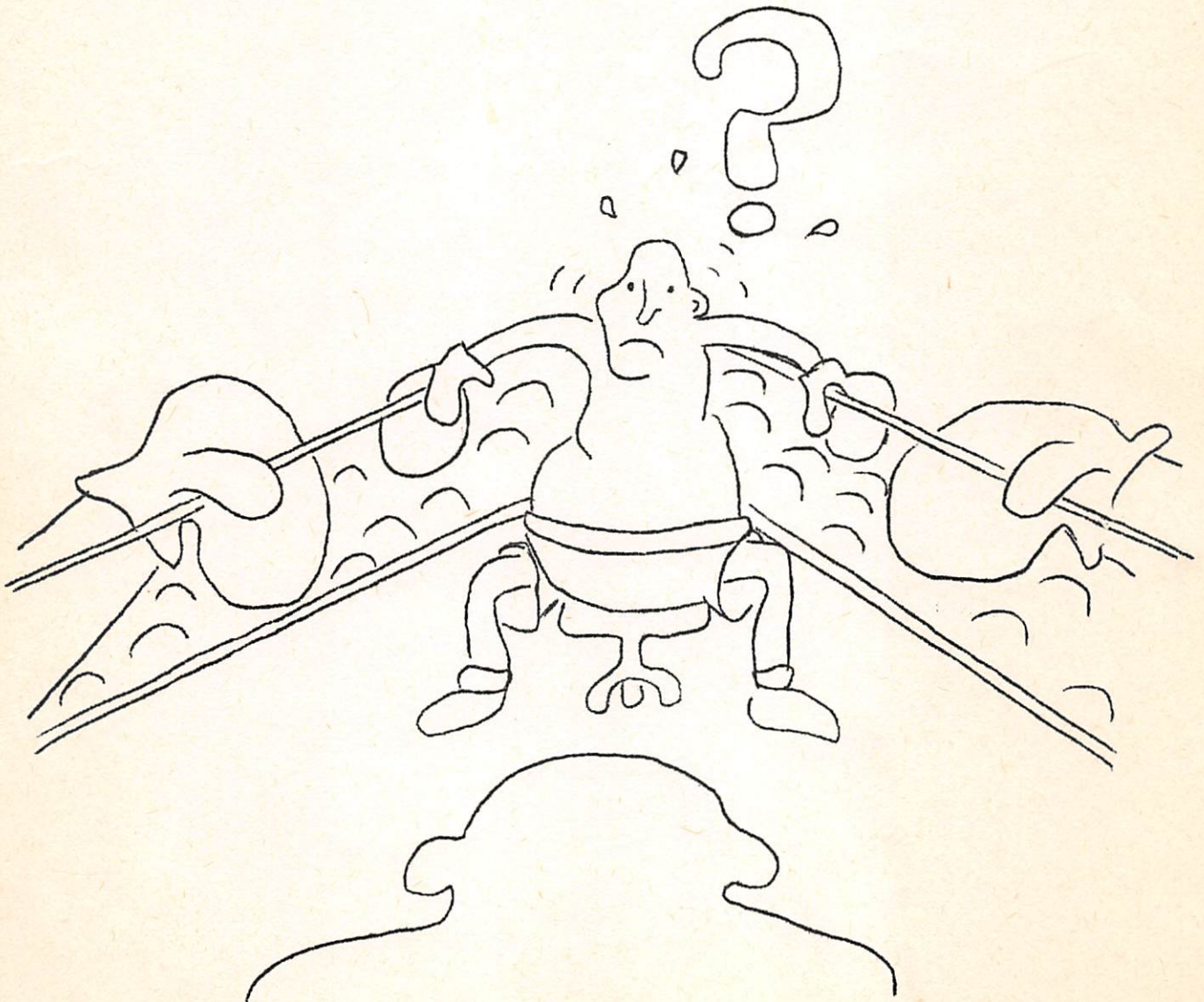
TIJDSCHRIFT

OKTOBER '78

TONZENTKRANT

Jeugdhuis T O N Z E N T v.z.w.
Hutstraat 22
3090 KAMPENHOUT

Jaargang 2
nr. 10 - oktober
verschijnt maandelijks



verant. uitg.: Chris Maes, H.-Tobbackstraat 43, 3090 Kampenhout

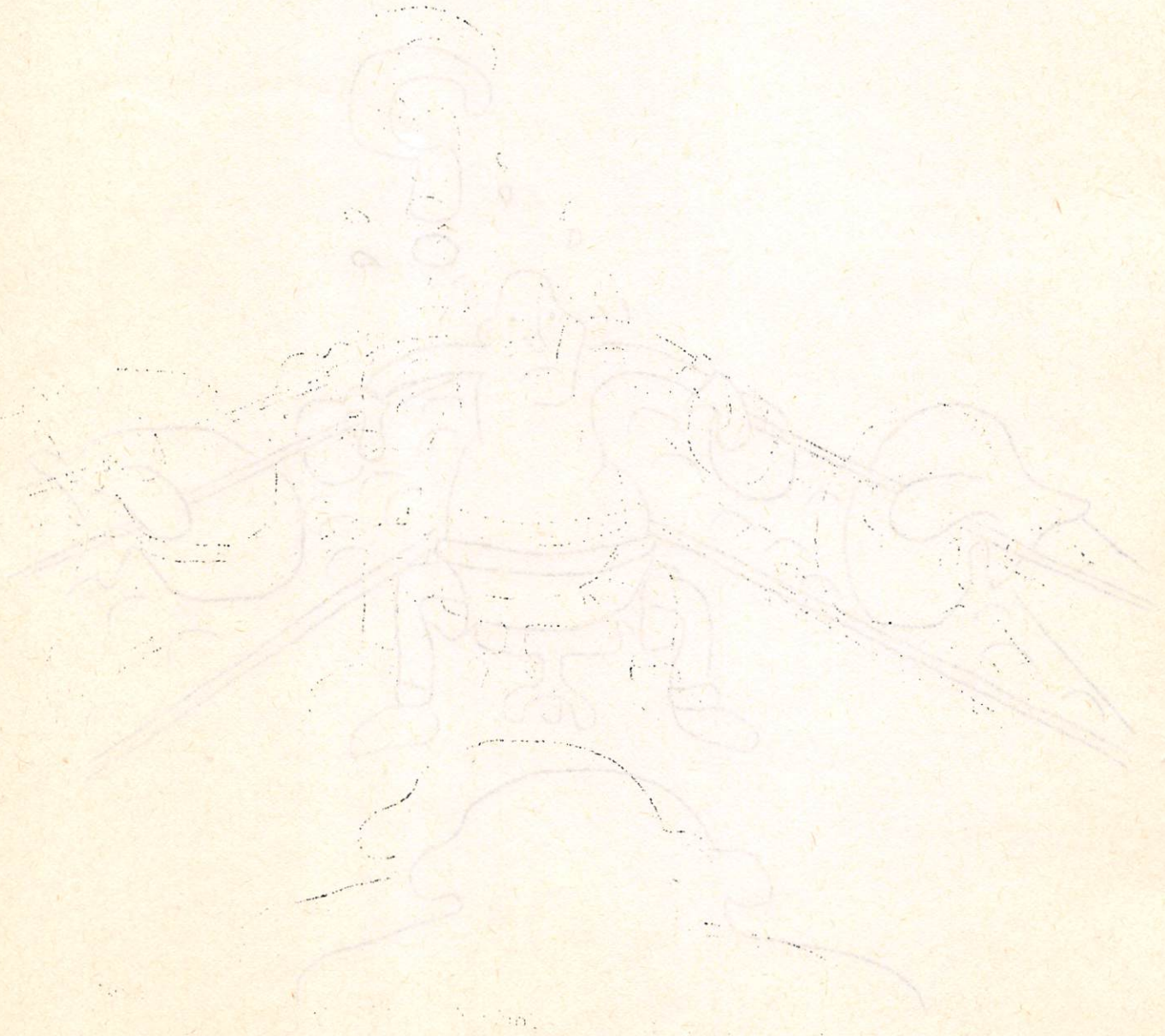
OKTOBER '84

10/10/84

ROMANIAN

ROMANIAN

ROMANIAN



ROMANIAN

Redactioneel

1

In de eerste helft van september beleefden we het einde van onze J14D - 10 jaar Tonzent. Terwijl je het oktobernummer in je brievenbus krijgt, ligt dat groots veertiendaags jeugdhuisgebeuren al weer een tijdje achter de rug. Het was positief over de ganse lijn. Het spetterende openluchtgebeuren van 2 september zal door de deelnemers en door de toeschouwers niet gauw vergeten worden. Het sukses stoelde vooral op 2 zaken: het organisatietalent van Hugo en de vruchtbare samenwerking van en de goeie geest onder de deelnemers. Verder zorgden de duisternis, de perfecte geluidsinstallatie, het spots-werk, fakkels en vuurwerk voor het nodige spektakel, waar de mensen altijd van houden (ze willen iets zien, ze houden van audio-visuele effecten).

Dan kregen we de poëzie-avond en de muziekkwis voorgeschoteld. Over de lofwaardige poëzie-happening vind je elders een artikel van een van de poeten zelf. Naar aanleiding van de muziekkwis hadden we graag een paar bedenkingen gemaakt. Wanneer gaan we eens jongelui die de 16 gepasseerd zijn hun deelneming moeten weigeren, omdat er teveel kwissers zijn? Het was toch muziekkwis, niet? D.w.z. dat mensen die daarvan niet houden en niet daarvoor naar Tonzent afzakken, best elders hun avond doorbrengen of op zijn minst niet kinderachtig vervelend doen en de sfeer verpesten door hun onverschilligheid. Ook en vooral de leeglopers (vergeef me) die even achter de deur komen piepen, gauw een pint of twee, drie achterover gieten en zich verheugen in het feit dat er zo weinig kwissers bijten.

In oktober hebben we praktisch elke zondag een ekstraatje in petto: Italiaanse avond (kaarslicht, rustige muziek, vino,...) en film (Serpico).

Het ligt in onze bedoeling, zoals je zelf kunt afleiden van de kalender, dat we de Tonzentzondagen iets speciaals willen doen, om het gezegende weekend gezellig tof te beëindigen.

2

Vergeet vooral ook niet een avondje toneel mee te pikken (21 en 28 oktober) van onze Plagiaatboys & -girls. Het zal je zeker niet berouwen.

Op 6 oktober houden we dan een open kern. Er werd aan deze bijeenkomst vrij veel ruchtbaarheid gegeven, omdat we ons graag met zoveel mogelijk en zeker met een zo representatief mogelijk aantal leden over een stel problemen willen buigen. De open kern, waarop iedereen dus uitgenodigd is, zal van onzentwege worden voorbereid. Schrijf zelf ook je vragen, voorstellen en dergelijke over alles en nog wat betreffende Ton-zent op een papiertje.

Tot dan!

Mark.

HET WETEN WAARD

CULTUREEL JONGEREN PASPOORT

Een v.z.w. (erkend en gesubsidieerd door het Ministerie van Nederlandse Cultuur) geeft jaarlijks een pasje uit voor jongeren onder de 26 jaar, dat heel wat voordelen biedt.

Een CJP-reduktiekaart op naam geeft je kortingen op zowar alle kulturele gebeurtenissen (film, toneel, festivals) over het hele land. Bovendien geniet je een belangrijke vermindering op de abonnementsgelden van Belgische weekbladen en tijdschriften (Knack,...).

Als je CJP-houder bent, krijg je maandelijks de CJP-krant gratis opgestuurd, waarin je kunt lezen welke voordelen voor die maand mee te pikken vallen, en welke bladen een reductie toestaan.

Prijs voor 78 - 79: 90 frank.

Ook in Nederland kan je er mee terecht. De moeite waard. Maak er gebruik van.

Waar kun je een CJP kopen? In de ASLK-kantoren of in het CJP-sekretariaat, Maria-Theresiastraat 57, 1040 Brussel, of in Antwerpen aan de kassa van de K.N.S.

CHIRO

en de gelykenis van een vlieger

3



De wegen die enkele weken geleden open lagen voor de grote vakantie zijn opnieuw benomen voor hun dagelijkse taak. De vakantie is ten einde, het nieuwe schooljaar begint. Maar er is ook een nieuw ontluikend Chirojaar. Vooral in deze periode betekent de Chiro voor velen het scharnier tussen de vrijheid van de heilige vakantie en de halve dwang van les en werk.

Het voorbije werkjaar is een bewogen jaar geweest. Vooral nationaal heeft de bewegingsleiding de konfrontatie over de Chiro versneld. Men is immers overvloedig komen aandraven met politieke en sociale opvattingen, die afwisselend vergezocht en verouderd of hypervooruitstrevend bleken te zijn. Deze tendens naar buiten, naar de ganse maatschappij met zijn wel en wee, was zo sterk dat ze tenslotte ging drukken op de eigen lokale Chirowerking. Vooral op nationaal vlak bleef het kind, en daar is het toch eigenlijk allemaal om te doen, in de kou staan. Er was voor de plaatselijke groepen te weinig concreet materiaal.

Dit jaar zal de kijker meer dan ooit gericht zijn op de leefwereld van het kind. Het jaartema "daar gaat de vlieger op" is in die zin goed gekozen. Het vliegentema zelf al spreekt enorm tot de verbeelding van de kinderen. Daarbij komt ook dat de vlieger een vracht van werkmogelijkheden biedt. Het jaartema is een dankbare uitnodiging om ook in onze eigen Chiro "de vlieger op te laten". Er zijn al vele goede dingen in die richting gebeurd. Dat er geen dag voorbijgaat met alleen maar rozegeur en maneschijn is ook een feit. De leiding is er zich daar beneden op de grond wel goed van bewust dat, willen we onze droom verwezenlijken, er nog hard moet voor gewerkt worden. Onze voorbije startdag was een stap in de goede richting. Nu maar hopen dat onze vlieger niet de hele winter aan een spijker naast de verwarmingsketel moet blijven hangen...

4 Chiro - WETERTJES

- * Vrijdag 3 november: dia-voorstelling
- * Zaterdag 11 november: Chirobal
- * Zaterdag 4 november: Voetbal: leiding - ouders

"HOPE I DIE BEFORE I GET OLD"

(My Generation/Pete Townshend/The Who)

Kalmeermiddelen, barbituraten, heroïne, cocaïne...

Brian Jones, Koen De Bruyne, Janis Joplin, Jimi Hendrix, Jim
Morrisson, Mama Cass Elliot, Sandy Denny,...

Nu ook KEITH MOON



Een drummer was in de jaren zestig per definitie een minder belangrijk groepslid. Zou het kunnen dat Keith daarom zo'n (naar het schijnt) explosief leven leidde? In elk geval, zonder zijn drumvuurwerk zou de WHO er nooit geweest zijn. Hij begon snel, bracht de cirkelzaaggitaar van Townshend op toeren, en ondersteunde de stem van Daltrey. Halfweg schakelde hij dan op een hogere versnelling, kwam in drive en ging dan helemaal los.

Zo heeft hij nu de bocht gemist, het vervolg in de droeve serie "HELDEN STERVEN VOOR MUZIEK".

THE WHO: o.a. Who are you, Tommy, My Generation, Summertime Blues,...

KEITH MOON: lp Two sides of the moon (1974) met o.a. Ringo Starr,
Joe Walsh, Spencer Davis,...

S.D.

EINDELIJK IS HET WEER ZO VER
ALLE PLAGIATERS NODIGEN JE UIT OP
DE OPVOERING VAN HUN JUBILEUMSTUK

Arsenicum
en oude kant

KOMISCHE THRILLER VAN J. KESSELING
IN DRIE BEDRIJVEN

WAAR : ZAAL "DE VLAAMSE LEEUW"

WANNEER : ZATERDAGEN 21 EN 28 OKTOBER

TOEGANGSPRIJS : VOORVERKOOP : 50 FR
AAN DE KASSA : 60 FR

PLEZIER & LEUTE
SPANNING & SUSPENSE

VERZEKERD !

EEN AVONDJE UIT DAT JE NIET MAG MISSEN

!!

6

16-MM FILMCLUB

Beste filmliefhebber,

We zijn verheugd je dit werkjaar weer een flink en gevarieerd filmprogramma te kunnen aanbieden.

Er is actie en avontuur in onze eerste twee films (zie programma). "Picnic at Hanging Rock" zal veel angstzweet en nagelbijten bezorgen. Samen met François Truffaut, één van de beste Franse regisseurs gaan we in "Zakgeld" eens opnieuw binnendringen in de wereld van het kind. Werner Herzog, die we nog kennen van "Aguirre, der Zorn Gottes" (vorig jaar) stelt ons tegenover elkaar, de mens, tot een persoonlijkheidsloos burgermannetje geworden, en de primitieve gevoelsmens wiens persoonlijkheid niet in strikte banen geleid wordt.

"Mean Streets" bestrijdt sociaal onrecht, en wordt algemeen beschouwd als een van Scorsese's beste films (recente film van Martin Scorsese: The Last Waltz, registratie van het optreden van The Band, afgewisseld met interviews met de muzikanten).

Vittorio de Sica, steengoed Italiaans regisseur, snijdt politieke problemen aan in "De Tuin der Finzi Contini".

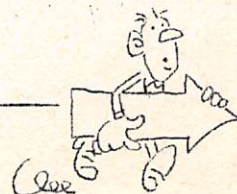
"Professione: Reporter" is een bijzonder knappe film die de wederwaardigheden vertelt van een moreel vermoeid man, die zich niet thuis voelt in eigen huid en die steeds in de huid van een ander kruipt om alzo tot een vernieuwde persoonlijkheid te komen.

En dan draaien we nog het onovertroffen meesterwerk in het genre van de science fiction-film "2001 A Space Odyssey" van de Amerikaanse filmgrootmeester Stanley Kubrick.

Annie Hall, recent en bekend genoeg, sluit de reeks af.

Een hele boterham, is het niet?

In de Tonzentkrant zal telkens een voorsmaakje gegeven worden van de film die we draaien.



PROGRAMMA 7

— 78 - 79 —

S E R P I C O

Sidney Lumet

15 oktober 1978

D E R S O U O U Z A L A

Akira Kurosawa

12 november 1978

P I C N I C A T H A N G I N G R O C K

Peter Weir

26 november 1978

A R G E N T D E P O C H E

François Truffaut

17 december 1978

J E D E R F U R S I C H U N D G O T T G E G E N
A L L E

Werner Herzog

7 januari 1979

M E A N S T R E E T S

Martin Scorsese

21 januari 1979

D E T U I N V A N F I N Z I C O N T I N I

Vittorio de Sica

4 februari 1979

P R O F E S S I O N E : R E P O R T E R

M. Antonioni

25 februari 1979

2 0 0 1 A S P A C E O D D Y S E Y

Stanley Kubrick

11 maart 1979

A N N I E H A L L

Woody Allen

8 april 1979

8

De Don Bosco filmclub is reeds aan haar 10 de jaar toe!
Proficiat. De 1ste film is inmiddels al gedraaid: "Robin
and Marian". Mr. Stas, de grote motor achter de filmclub
zei in zijn inleidingstoespraak dat het niet makkelijk is om
10 jaar lang de betere film te brengen voor een publiek van
15 jaar af. Vooral na een jaar of vier, als er al wat sleet
op komt, wordt het moeilijk.

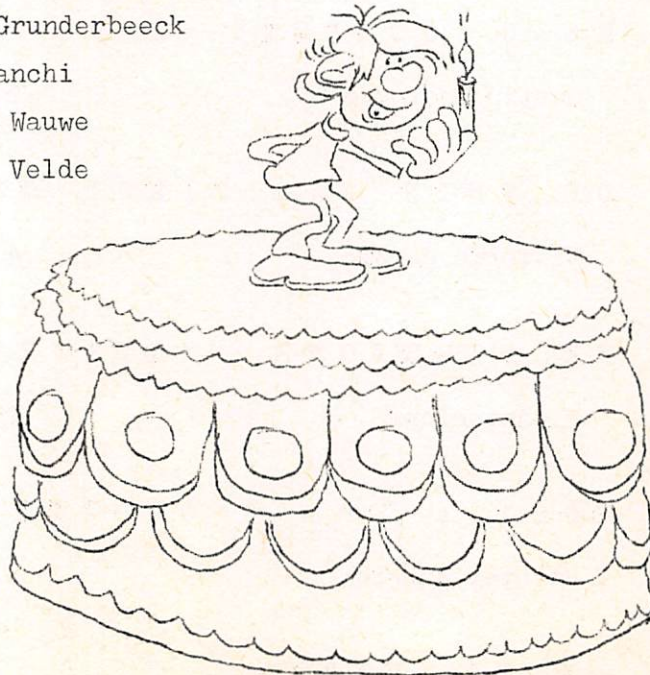
En toch, na 10 jaar stak de Rio nog altijd bomvol jonge, en-
thousiaste filmkijkers.

Filmprogramma Don Bosco Haacht: Robin and Marian, Max Havelaar,
Mr. Klein, Padre Padrone, Iphigenia, una giornata particolare,
La Dentellière.

VERJAARDAGEN

OKTOBER

- 1 : Christel Bulens
- 2 : Danny Van Grunderbeeck
Diane Van Grunderbeeck
- 3 : Hendrik Franchi
- 8 : Annick Van Wauwe
- 16 : Jan Van De Velde



Wilt u een plaat kopen, mijnheer?⁹

W E L K E "BAND" , W A N N E E R E E N "WALTZ" ?

Welke pop"liefhebber" heeft er nog nooit van "THE LAST WALTZ" gehoord? Wie heeft zich de moeite nog niet getroost om de film in Leuven in de STUDIO 1 te gaan bekijken? Of noem je jezelf misschien een zestigerjaren- en plusdrieakkoorden-hater? Nou, draai dan dit blad maar om, maar lees eerst nog dat "VAN THE MAN" "GLORIA" al zong, als jij nog in de wieg lag. En natuurlijk zingt hij mee op deze driedubbellp!

De "LAST WALTZ"-lp valt, langs verscheidene kanten bekeken, best mee. Noem het een plaat: voor elk wat wils. Het is godzijdank ook een van de betere liveplaten (d.w.z. een registratie van een uniek concert + goede repertoirekeuze + zeer goede geluidskwaliteit + ...) en filmtracks. Ten derde is de plaat van "THE BAND", het is haar plaat, als je snapt wat bedoeld is?

En laat ik met het huisorkest beginnen. Het vakmanschap dat de groep hier in het vinyl en de pellicule drukt, uit zich niet alleen in haar eigen nummers, maar... en vooral in de souplesse waarmee zij zoveel verschillende artiesten begeleidt. Hulde! Tussen Muddy Waters en Neil Diamond ligt er immers een labyrint aan muziekstijlen.

De driedubbel-lp bevat de vijf eerste kanten een weergave van het afscheidsconcert van "THE BAND" rond 1975 in Winterland, Californië. De vijfde kant bevat de opname met Dylan. De zesde is daarentegen een studio-opname en heet "THE LAST SUITE". Deze kant heeft een functie in de film, maar laat me verder nogal koud. Het is aangeraden zowel de film te gaan zien, als de plaat te kopen. Bedenk wel dat de plaat ongeveer 500 frankskes zal kosten, koop ze daarom in promotie! Zowel film als plaat geven een beeld van wat een aantal artiesten zoal kunnen.

10 Uit het pakket een greep: het concert bevat een geladenheid die het best tot ontplooiing komt bij MUDDY WATERS, DR JOHN en VAN MORRISSON. Neem aan dat zij artistiek heel hoog scheren! Zo begint het ironisch met DR JOHN. Bij "SUCH A NIGHT" voel ik mij echt niet meer in Winterland, wel in de grauwe van een kleine stadskroeg. In de hoek staat een piano. De muzikant heet Dr John! In een andere hoek heb je een griet in het oog, die je dan maar tracht vast te krijgen.

"Such a night... sweet confusion under the moonlight... got you steal away, the time seems right... if I don't do it, somebody else will!"

Bel Dr John in geval van problemen!

Even intiem wordt het met MUDDY WATERS. Voor 5000 verklaart hij deze man te zijn. Deze +65er zingt in "MANISH BOY" de ziel uit zijn lijf. Jongeren luister aandachtig wat hij te vertellen heeft.

(TER INFO: Muddy Waters was één van de grote blueszangers, samen met B.B. King, Sonny Boy Williamson, Howling Wolf,... Beïnvloedde sterk de latere R&R (vb. Chuck Berry) en groepen/zangers als de Stones, Jimi Hendrix, Clapton,...)

En dan..., wat mij betreft, het totale hoogtepunt: VAN MORRISSON! Het getuigt van smaak, dat de BAND van VAN de hoofd-akt maakten na Bob Dylan. Maar meer nog getuigt het van kunde als je ziet hoe de Band er in slaagt de immer ontstuimige, veelal improviserende en 100 % soul zijnde VAN MORRISSON te begeleiden. Op de plaat brengt hij twee nummers (in de film slechts één): "TURA LURA LEE (THAT'S AN IRISH LULLABY (= sprookje); hiermee getuigt Morrisson van zijn Ierse afkomst en zijn hunkering naar dit eiland; en "CARAVAN":

"Turn on your radio and let them hear your song. Switch on your electric light and we can get to what is really wrong. I long to just hold you tight, baby, I can feel you, sweet lady of the night. Your eyes shall reveal you. If you will turn it up, turn it up a little bit higher, radio, turn it up..."

De verscheidenheid op deze lp is zo groot, dat ik me verder beperk tot de hoofdgenodigde van het gebeuren. BOB DYLAN, genoegzaam gekend, werkt zich op kant 5 door nummers als "BABY LET ME FOLLOW YOU DOWN" (van de 1ste lp Bob Dylan (1961); een nummer van een bluesvriend Rich Von Schmidt), "I DON'T BELIEVE YOU" (lp Another side of Bob Dylan (1964), "FOREVER YOUNG" (lp Planet Waves (1974), geproduceerd door de Band,) en het nummer met de symbolische

titel: "I SHALL BE RELEASED" (illegale "Basement Tapes" (1967); eerste opnames van The Band). Een snugger iemand zal opgemerkt hebben dat de man hiermee een kleine geschiedenis van zichzelf maakt. Over de tandem Dylan & the Band ga ik niet veel woorden vuilmaken: uitmuntend!

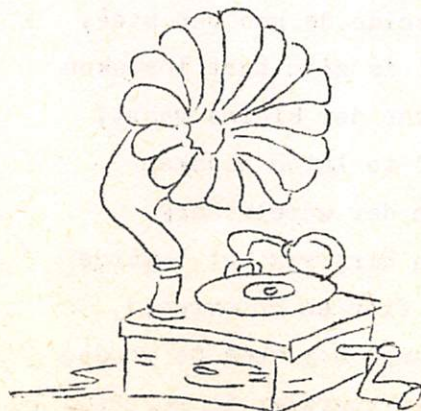
Natuurlijk wil ik THE BAND zelf niet vergeten, maar ik slaag er gewoon niet in meer zinnigs uit mij te krijgen dan een grootse bewondering. Laat ik het hierbij houden, dat ik enkele voorkeuren op een rijtje zet (in dalende volgorde): Ophelia, The night they drove old Dixie down (met blazers), Up on Crickle Creek en The Weight (met Staple Singers). RICH DANKO (bass), ROBBIE ROBERTSON (leadguitar, vocals), LEVON HELM (drums, vocals), ... sluiten met dit concert een grootse periode af, de onvloed van de groep zal echter blijven doorwegen op de vele platen waarop we leden van de Band als gastmuzikanten kunnen verwachten, en op hun soloplaten.

"Wat we wilden was meer dan een afscheidsconcert,
We wilden een viering. De laatste wals."

Spelen nog mee naast bovengenoemden:

- Ronnie Hawkins (vroeger bandleider van The Hawks = The Band)
- Neil Young, Joni Mitchell, Paul Butterfield (van de P.B. Blues Band, zie ook Woodstock), Eric Clapton, Emmylou Harris, The Staple Singers, Ringo Starr, Ron Wood (ex-Small Faces), ...

S.D.



Er zal van reizen niet veel meer in huis komen, nu de vakantie voor iedereen ten einde is. Misschien doen deze wondermooie verzen je nog wat nadromen. Dan hebben ze hun doel zeker bereikt.

REIZEN

(uit "Een voetreis naar Rome" van Bertus Aafjes)

Reizen - als men het mij vraagt - reizen
 Is 't schoonste godengeschenk misschien;
 Laten wij Mercurius prijzen:
 Want wat heeft hij al niet gezien!
 Op zijn twee be vleugelde voeten
 Klapwiekte hij de wereld door,
 Om het onbekende te groeten
 En achter te laten in zijn spoor.
 Want men moet nooit te lang verwijlen
 In de nauwe schoot van 't geluk:
 De schoonste illusies verijlen
 Onder een voortdurende druk.
 Gouden steden, zilveren stromen
 Zag hij en hij liet hen aan kant
 Evenals de in olmebomen
 Gehulde grauwheid van ons land,
 Dat des winters zozeer doet denken
 Aan de onderwereld beneê,
 Wanneer schimmig de bomen venken, -
 Steeds wisselde de god van steê.
 Reizen, het is zijn hart losmaken
 Van het anker der kleine vaart,
 Om het vlot te laten geraken
 Op de zeeën der wereldkaart.
 Het is zijn hart van het beminde
 Losrukken, fier en onbevreesd,
 Om het schoner nog meer te vinden
 Dan het ooit voordien is geweest.

Enkele bedenkingen i. v. m.

POEZIE

13

Dat poëzie ook in onze streek kan, werd op zondagavond 17 september bewezen in Jeugdhuis Tonzent. De opkomst voor dit spektakel was niet denderend en toch hebben de aanwezigen bewezen dat we te doen hadden met een rijp publiek.

Even een kleine situatieschets: het is niet zo dat men in Vlaanderen veel leest! En van dat lezend publiek toont slechts 8 % belangstelling voor poëzie. Bijgevolg kan men deze beschouwen als de minst commerciële kunsttak hier te lande. Poëzie bleef in ons landsgedeelte meestal beperkt tot enkele sporadische experimenten in de steden. Deze bereikten nauwelijks het grote publiek. Reactie bleef lang uit...

In dit licht kan bovengenoemd gebeuren wel interessant zijn. De medewerkers aan deze happening waren: Jan, Magda, Viviane, Roger, Annie, Mark, Wigge, iemand die z'n gedichten naar voren bracht onder begeleiding van sax, en ikzelf. Om de avond niet te eentonig te laten verlopen, zorgden enkele toffe mensen voor afwisseling d.m.v. muziek. Bovendien werd het hele feest opgevrolijkt door een zeer interessante tentoonstelling.

Niettegenstaande dat men hier hoofdzakelijk te doen had met amateurs, kregen we hier zeer degelijk werk te horen. Gedurende de hele avond werd de toeschouwer een zeer gevarieerd programma voorgeschoteld. Sommige medewerkers brachten hun werk op een zeer zachte manier; anderen kozen meer voor het pessimisme dat misschien een beetje schokkend aanvoeld werd. De bezoeker werd geconfronteerd met emotioneel geladen momenten en met ogenblikken die wrang aankwamen. De mensen die aan deze avond hebben meegewerkt, brachten ons een beeld van de hedendaagse wereld. Ze probeerden ons duidelijk te maken wat de mens van vandaag denkt en voelt en hoe diezelfde mens zichzelf situeert in de maatschappij. Het was een beeld dat even chaotisch was als de wereld zelf.



14

Afgezien van enkele organisatorische schoonheidsfoutjes, was deze avond geslaagd. Wij moeten in de toekomst in ons jeugdhuis meer ruimte laten voor een dergelijk opzet. In het kader van het vormend werk dat een jeugdhuis dient te verrichten zouden we er goed aan doen naast de reeds bestaande initiatieven ook een werkgroep poëzie op te richten. Als je geïnteresseerd bent, kan je een opbellen op het nummer 02/759.64.33.

Of anders kan je in dit verband je mening laten horen op de volgende open kern. O.K.?

Tot ziens en terugdenkend aan de heerlijke Cappucino à la Roberto:

Dirk.



TE KOOP:

- Marantz 1030 versterker (2 x 20 W) 2 jaar oud
- Olivetti schrijfmachine: 1000 fr.
- Platen Steve Miller - Rock'n Me
- The Joker
- Modern Lovers - R & R with
- Nieuw: J.J. Cale - Troubadour (met o.a. Cocaine)

BIJ

Dany Sunt

Steenweg op Haacht 158

Vrijdag en zaterdagnamiddag



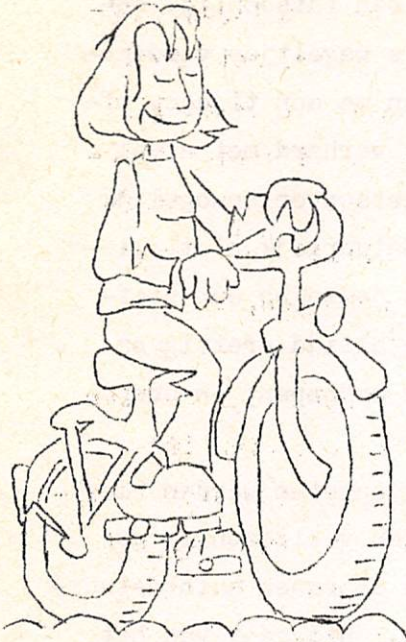
fietspaden ¹⁵

Sommige mensen zal het waarschijnlijk toeschijnen dat we door de sensatie gegrepen zijn, doch mogen we er op drukken dat dit artikel geenszins aldus bedoeld was of is.

We zijn in een tijdperk getreden dat de mens niet enkel het nut van gemotoriseerd transport inziet, maar ook het comfort. Dient het nog vermeld, dat zich verplaatsen te voet of met de fiets tot het privilege van enkele rustige mensen is gaan behoren? Er zijn natuurlijk nog een heel stel mensen die fietsen of wandelen vanuit de sportieve hoek bezien. Nog een grote groep vormen de jongste schoolkinderen en al de andere personen die over geen gemotoriseerd vervoermiddel beschikken. Deze groep blijkt echter wel uit te sterven, dat hoor je zo. Desondanks is de fiets nog steeds hét vervoermiddel van heel wat jonge mensen, vooral in en rond de stad, én voor sportieve mensen die ofwel competitief, ofwel relaxend dit voertuig besturen. De fietser is een bestuurder die gebruik maakt van de openbare weg. Aangezien echter de auto de aanblik van de geïndustrialiseerde landen beheerst en de wegeninfrastructuur bestemd is om 'verkeersstromen' op te vangen, blijft er voor fietser en voetganger slechts weinig plaats over. Het verkeer moet sneller doorgaan en deze eis is nu eenmaal moeilijk te verenigen met voldoende bewegingsruimte voor het 'trape' transport. Toegegeven, in vele omstandigheden is het moeilijk, zometijds onmogelijk om in degelijke fietspaden te voorzien. Neem bv. de Bruul te Mechelen. Elke morgen heerst daar een geharrewar van belang: fietsers die zich zowel links als rechts van traagrijdende auto's begeven en zich voor de verkeerslichten opstapelen tot groot ongenoegen van de automobilisten en de ordehandhavers. De fietsers dienen zichzelf in gevaar te brengen: auto's die hen geen ruimte laten aan de rechterkant, manoevrerende wagens. Passagiers, één en al oog voor de winkels, die onverwacht uitstappen, zodat menig fietser hierdoor ten gronde gaat en hopelijk blijft het dan bij schaafwonden en een paar verstuikte polsen. Hoeveel krassen werden er niet gemaakt op auto's, hoeveel spiegels afgerukt? In een stad kan je bezwaarlijk fietspaden gaan aanleggen, de straten zijn er gewoonweg te smal. Doch indien er plaats is voor parkeerplaatsen, waarom dan niet voor fietsers?

In vele Nederlandse steden zijn er fietsrijstroken voorzien. 16
In België is zoiets natuurlijk niet denkbaar, en zelfs al was het zo, dan nog heeft de Nederlander veel meer respect voor een fietser. In ons land zou de fietsrijstrook al vlug iets worden als een parkeerplaats. Je kan natuurlijk nooit alle straten zo inrichten, tenzij je de stad parkeervrij maakt. Buiten het feit dat dit een ondenkbare situatie is die vele andere problemen oproept, zijn een aantal straten gewoon plaatselijk te smal om dit toe te laten. Dit mag echter niet beletten dat toch enkele pogingen zouden moten ondernomen worden.

Een nog veel grotere gesel voor de fietser is het eenrichtingsverkeer in bepaalde straten. Een goede oplossing bestaat hier weer in een fietsersstrook, die fietsers moet toelaten in beide richtingen te rijden om zo bepaalde plaatsen te kunnen bereiken zonder een halve km om te moeten rijden. Het schoolvoorbeeld hiervan is Leuven. Als je daar met de fiets van de Tiensestraat naar de Brusselse straat moet, kan je wel beter te voet gaan. Zelfs niet de Blijde Inkomststraat waar een smal fietsersstrookje is voorzien. Zo smal is het dat autobestuurders menen dat je er persé met de rechterwielen in moet blijven rijden. Er zijn nog wel meer omstandigheden waarin de fietser gedwongen wordt zich in de riolering vast te rijden. Levensgevaarlijk zijn ook de grote kruispunten of 'sorteerwegen'. Het is een ganse heksentoer om in de juiste strook terecht te komen. Een voorbeeld (niet in de stad, doch welbekend): Kampenhout-Sas: als je van Leuven, Mechelen, Brussel of Haacht komt en linksaf moet. Dat is dan meteen de prijs voor een sneller stadsverkeer. De automobilist kan moeilijk achter de fietser blijven rijden, doch uitwijken kan hij ook niet. Dan moet de fietser maar netjes op de witte lijn blijven rijden. Voorbeeld van een volgende hinderpaal voor fietsers: studenten die van Leuven naar de campus via Heverlee willen, moeten daar een ringweg over met 4 rijstroken, waar men 120 durft te rijden. Is het je ook nog niet opgavallen dat de autostrades vlak liggen en er steeds bruggen 'boven' liggen? Op de autostrade is geen fietser nodig, doch deze moet wel de brug beklimmen. Is dat dan fairplay? Is het nog niet voldoende dat je in bepaalde gebieden zelfs niet meer doorkunt met de fiets en soms to een km om moet rijden wegens het bestaan van een autobaan?



Is het dan zo'n moeite om grote ronde buizen onder die autobaan te steken die toch meestal op een opgespoten talud ligt? Er hoeft toch slechts een fietser en een voetganger door te kunnen. Zo zagen we allen dat Diegem het paradijs voor fietsers werd. Alleen zijn de ontwerpers vergeten dat een fietser geen hulpmotor bezit, en dat een ommetje maken met de fiets lang duurt. Nochtans dacht men vroeger anders: onder vele oude spoorwegen werden kleine gelijkgrondse tunnels gemetseld. In Hever en Nossegem vind je er nog voorbeelden van. Naast al deze kunstmatige hindernissen, is

er nog het probleem van fietspaden langs de buitenwegen. Zij zijn er bijna niet te vinden! Onze Noorderburen komen er heel wat beter uit. Naast de meeste wegen ligt een zeer ruim fietspad. We moeten echter redelijk zijn en zien wat mogelijk is en wat niet. Dat er aan de rit op de rand van de afgrond - of wat is fietsen op de Haachtse Steenweg anders- iets gedaan moet worden, hoeft geen betoog. Een halve meter breed, afgezet met kasseiranden. Leuvensesteenweg: niet veel beter. Op zulke wegen is een volledig gescheiden fietspad geen overbodige luxe en zelfs haalbaar nu er toch zoveel dicht bij de weg staande huizen verdwijnen voor verbredingswerken. Een fietspad op de Leuvensesteenweg moest op zijn minst achter de bomenrijen liggen, daar waar er nu grachten zijn. Natuurlijk is het soms moeilijk fietspaden aan te leggen. Enkele voorbeelden: versmalling van de Voortstraat aan het kruispunt met de Stationsstraat, versmallingen van de Aarschotsebaan, de Langestraat... Tenzij door financiële offers van de gemeenschap, en het bijbehorende ongenoegen onteigend te worden, kan veelal geen behoorlijke infrastructuur bereikt worden. Op vele plaatsen in Kampenhout is er verbetering mogelijk. In het bijzonder dient aandacht besteed aan de vele kleine wegen die, zo ze beter verzorgd zouden worden, meer gebruikt zouden worden. In het bijzonder denken we hier aan het verlengstuk van de Caembergstraat naar de Zijpestraat, van de H. Tobbackstraat naar de Langestraat. Een betonnen brugje ligt er nog steeds, maar de weg zelf onderzoek je beter te voet.

Het dienen geen luxewegen te zijn. De landbouwers van de aanpalende akkers zouden mits de nodige goedheid zelf voor een fatsoenlijk onderhoud kunnen zorgen. Meestal echter worden die wegeltjes verwaarloosd (er zitten diepe kuilen in die dichtgroeien na een tijdje, ofwel worden het wegeltjes voor landbouwtractoren: verhard met afval van steen, mosselschelpen, hout), zodanig dat fietsen er onmogelijk wordt. Direkt functioneel zijn deze wegeltjes natuurlijk niet allemaal. Doch dat er wel een heel aantal zijn, zie je zo op een stafkaart. Bovendien is een wel onderhouden veldweg altijd prettig om te bewandelen. Vele tractoren zijn voorzien van schoppen, en een wals is een landbouwer ook niet onbekend.

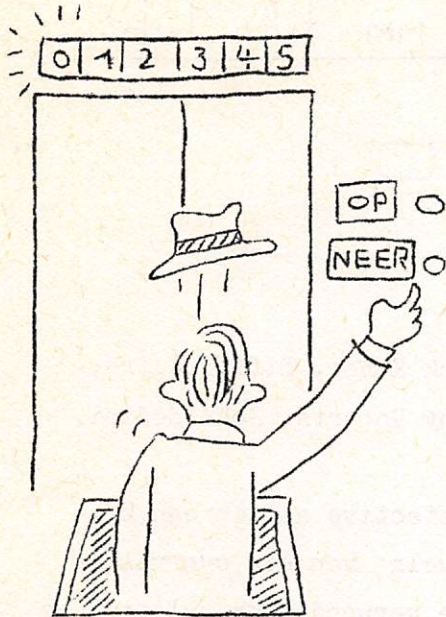
Tenslotte nog het volgende: niet alle mogelijke aspecten werden hier belicht. Een dat we echter niet uit het oog mogen verliezen is de mentaliteit van fietsers en autobestuurders. De doorsnee autobestuurder heeft weinig of geen respect voor de fietser. Hij gaat van het standpunt uit dat de auto voorrang heeft en de fietser zich elders moet ophouden. Doch deze laatste moet dat kunnen! Elkeen die dit niet beseft of beseffen wil, moet gedurende een week lang elke dag met de fiets van Kortenberg naar Leuven rijden en terug. Het aantal keren dat hij tussen twee bomen in klem gereden wordt zal waarschijnlijk niet te tellen zijn. Laat ons nog maar zwijgen over rijden bij slechte weersomstandigheden. Wij kunnen hen ook enkele dagen levensgevaar aanraden in Mechelen, Leuven of Brussel.

Ook de fietser zou meer gedisciplineerd moeten zijn. Niet zomaar een straat over fietsen, niet met twee of meer naast mekaar blijven rijden (wat sommigen nog lijkt te amuseren ook) als er auto's zijn. Misschien was een degelijke fietsopvoeding niet ongewenst. Heren zondagsrenners: doe de auto's niet van de baan afrijden omdat jullie, al dan niet begeleid, een ganse straat nodig hebben.

Wie doet er wat aan?

Hendrik.





TERZIJDE 19

SAMENGESTELD EN GEBLOEMLEESD

DOOR DANNY MICHIELS

De Engelsen hebben weer eens een record op hun naam. Een zekere James Green, parachutist van beroep, maakte zomaar eventjes in de lente van dit jaar een sprong van 2000 m hoog. Tijdens deze sprong

maakte hij 150 siersprongen. Maar ja, in Engeland is het dan ook SPRINGTIME !

* Ronnie Peterson *

* Huwelijk: één ja achter een sliert neens *

* Vader moest boodschappen doen en zegt tot zijn zoon Jan "Als er iemand telefoneert, dan zeg je dat vader uit is. Je vraagt de naam en het telefoonnummer. Doe dat vooral heel beleefd, en met een vriendelijke, beschaafde stem. Begrepen?" Jan had zijn lesje geleerd, want toen de telefoon rinkelde haakte hij af en zei: "Vader is uit! Geef me uw naam en telefoonnummer en doe dat vooral heel beleefd, met een vriendelijke en beschaafde stem." *

* Eens troffen plagen ons
Als cholera en pest
Men heeft nu in de plaats
De atoombom en de rest *

* De Bijbel zegt:
"Drink uw wijn van ganser harte."
Maar het tempo staat er niet bij.



zondag 15 oktober:

16 MM - filmclub

20

SERPICO

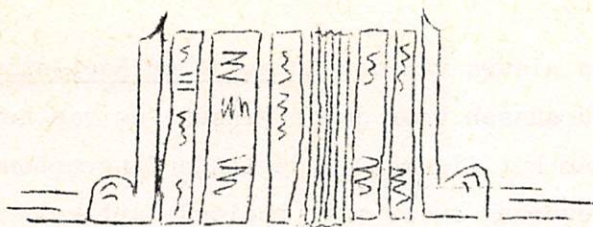
GENRE : New-Yorks politieschandaal

REGIE : Sidney Lumet

AKTEURS : Al Pacino, John Randolph, Jack Kehoe, Biff McGuire,
Barbara Eda Young, Cornelia Sharpe, Tony Roberts, John Medici.

We treffen Frank Serpico - New Yorks detective aan in een kritieke toestand in een hospitaal als gevolg van een overval op een narcotacacentrum, waarbij hij zware verwondingen opliep. We zien nu de gebeurtenissen in flashback. Al jaren had Serpico in zijn eentje gevochten tegen corruptie in het politiecorps, die begon met het aannemen van een reisticket en uitgroeide tot participatie in een handel in heroïne. Pas toen deze situatie doordrong tot de pers, werd het deksel van de doofpot eerst goed opgelicht en werd er wat aan het schandaal gedaan, waar ook de zgn. Knap-commissie werd benoemd. We worden dan geconfronteerd met een serie spannende gebeurtenissen, waarbij Serpico's collega's hem met opzet laten vallen.

Peter Maas, die "The Valachi Papers" over de Mafia schreef, tekent ook voor het boek SERPICO, dat door Dino de Laurentiis werd aangekocht voor de film en die Sidney Lumet de regie gaf. Deze filmde op originele plaatsen in New-York en volgde de feiten op de voet en naar waarheid. De meer dan honderd medespelers lijken stuk voor stuk op de mannen die de politiebureau's bevolken die tesamen dan ook de juiste sfeer geven aan het verhaal. Al Pacino is een levendige acteur en als Serpico een interessante "cop" oftewel "smeris" zoals de volksmond zegt. Hij is een zonderling, alleen al door zijn hippe kleding, tussen de agenten al dadelijk een vreemde en verdachte vogel. Deze film is in wezen waar gebeurd. Stellen we daarnaast dat de polititionele autoriteiten hun medewerking aan deze film verleenden, waarin het gezag er toch wel zeer bekaaid afkomt dan is, alles bijeengenomen, Serpico een goed geslaagd filmwerk geworden.



We kunnen ons niet van de indruk ontdoen dat de jeugd weinig leest. Hopelijk hebben we het mis, want lezen is een fantastische belevenis. Karel Jonckheere (die wij in ons jeugdhuis al mochten verwelkomen) herinnert zich een paar bepalingen van het lezen:

"Lezen is zich roerloos verplaatsen, lezen is de goedkoopste manier om thuis te blijven, is de nederigste manier om met groten om te gaan, is zich vergewissen van wat men had kunnen worden,..."

Je hoeft nu ook weer niet de fanatiekeling te zijn, die van zijn boek niet weg te slaan is. Uiteraard is het beter een goed boek langzaam te proeven en te herkauwen, dan de leeservaring te verenigen tot het gauw binnenslikken van een verhaaltje. Voor spannende romans, als detective-stories en dergelijke, moeten we wel een uitzondering maken. Je leeft intens mee met het verloop van het verhaal. De ontknoping interesseert je, en de rest (karakters, schikking van het verhaal, taalgebruik,...) laat je koud.

Volgende maand gaan we een kijkje nemen in de gemeentelijke bibliotheken, want in dit artikeltje gaan we eens zien wat er in het Tonzentleeshoekje te vinden is. Je treft er vo ralsnog geen romans en studies aan, wel tijdschriften boordevol informatie over politieke, sociale, economische, wetenschappelijke en nog veel andere onderwerpen, nieuws uit theater en concertwereld, en jeugdhuisnieuws. "Knack" en "Spectator" (op sommige scholen verplichte lectuur) zijn samen goed voor ongeveer 200 blz. politiek en economisch commentaar, sport, kultuurinformatie, en tal van andere rubrieken.

Nieuws uit de theater-, concert- en balletwereld vind je (buiten de desbetreffende rubrieken in bovengenoemde bladen) in "de Scène", "de KVS" en de "Reynaertghesellenkrant". Verder ontvangen we gratis wekelijks: "Amada", "Arbeidersnieuws" en "Wij" (niet neutraal gerichte politieke krantjes) en halfmaandelijks "de Wereld van Morgen", dat dieper ingaat op derde-wereldproblematiek.

Tweemaandelijks nieuws van de "Lodewijk de Raet-stichting" (organiseert kursussen voor jonge mensen) en van het "ANZ" (tijdschrift van het Algemeen Nederlands Zangverbond), met in de laatste aflevering onder meer boeiende artikels over Nekka 78 (Zondagmiddag 15 oktober, 14.15 u. Antwerps sportpaleis).

Driemaandelijks: "Samen-gevat", een bezinningsblaadje.

Een voor alle verenigingen erg interessante brochure is het maandelijks door het kommissariaat-generaal voor toerisme van België uitgegeven "Informatieblad", waarin naast leerrijke artikels over bezienswaardigheden in ons dierbaar België, ook nuttige inlichtingen (wie, wat waar, wanneer, hoeveel kost het) worden verstrekt betreffende wandelingen, dorpsfeesten, culturele manifestaties, en zomeer.

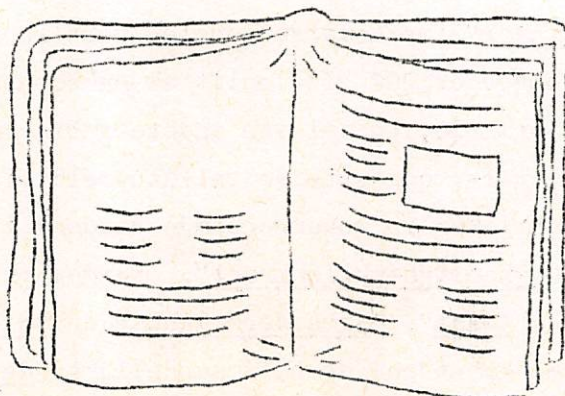
Bovendien vind je tijdschriften van andere jeugdhuizen, en ook "Apropoo" (lees-, studie- en werkblad van Jongerengemeenschappen), speciaal voor jeugdhuizen.

Af en toe krijgen we dan eens een extra brochure toegestuurd: vb. over jeugdhuisproblemen, over sexualiteit,...

Dit jaar abonneren we ons alvast op het film en TV-tijdschrift bij uitstek "Film en Televisie".

Misschien knutselen we dit jaar ook een apart leeshoekje in elkaar. Ken je nog een tof tijdschrift dat we ons zouden kunnen aanschaffen?

Meer nieuws op de open kern.



ZEEFDROK-FOTOGRAFIE

Onze donkere kamer is nu dus eindelijk afgeraakt. Nu kunnen we zelf affiches maken. Het drukken verloopt in drie fases: we snijden een bepaald onderwerp uit in een film (tekening, tekst). Vervolgens belichten we de tekening en drukken die dan af op affichepapier.

Je kan met zeefdruk alle kanten uit, en eens dat je de techniek onder de knie hebt, is het echt fijn. Zo kun je er je hobby van maken. Niet alleen affiches worden met zeefdruk gemaakt, maar ookbv. feestkaartjes, menus, uitnodigingen,...

Ons volgende werkstuk zal het drukken van de lidkaarten voor volgend jaar zijn. Op die kaartjes moet een tof embleem komen. Als je vindingrijk bent en/of goed kunt tekenen, of als je ergens een leuk tekeningetje gezien hebt, breng het dan mee naar Tonzent.

Volgend (of misschien nog dit werkjaar) gaan we ook van start met onze fotografieclub.

Enkele ideetjes alvast: zelf foto's maken (fotoreeks), fototentoonstelling, fotowedstrijd (de beste, leukste foto's van de maand hangen we op, ofwel bewaren we ze in een fotoalbum. We gaan ook eens uitkijken naar een persoon die ons over fotografie meer weet te vertellen.

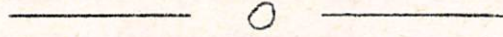
Daniël Bols.

N.B. Op de open kern hoot je meer nieuws over deze activiteit.

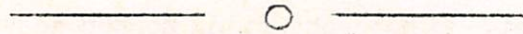


24

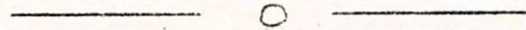
- * Zaterdagmiddag van 14 tot 17 uur is er een informatievergadering (met dia's, gastspreker) over de geschiedenis, het doel en de werking van het "Vlaams Kruis". Iedereen is welkom.



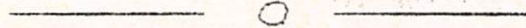
- * Hugo heeft alweer een plan opgevat voor een groots openluchtgebeuren voor volgend jaar. Het wordt waarschijnlijk hoofdzakelijk een luisteravond: kosmische muziek en teksten.



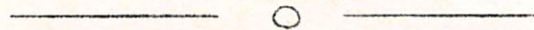
- * We hebben onze lp-voorraad verrijkt met 5 nieuwe platen: 2 van John Lundström (1 was gratis), de laatste van Bob Dylan (Street Legal), "Sleepwalker" van de Kinks en de 3-dubbel lp van het magnifieke laatste optreden van de popgroep "The Band" (The Last Waltz)



- * We bedanken koffiebranderij Galopin voor hun bereidwilligheid en service, waar we steeds mogen op rekenen.



- * Als, hopelijk zeer binnenkort, verwarming, elektriciteit en een wastafeltje zijn aangebracht in 'den uil' (lokaaltje links boven als je binnen komt) kunnen we daar een rustige ruimte creëren, een oase van rust, die we zelf sfeervol inrichten (leeshoekje, sfeerlicht, kussentjes, posters,...). Meer nieuws volgt op de open kern.



- * We hebben een prima elektrische tikmachine aangekocht.



KALENDER O K T O B E R

- Vrijdag 6 : 20 u. : OPEN KERN
- Zaterdag 7 : 15 u. tot 17 u.: Inleidende informatievergadering
Vlaams Kruis. Iedereen is welkom.
19 u. : instuif: Chris
- Zondag 8 : 10.30 u.: instuif: Dirk
18 u.: instuif: Mark
- Vrijdag 13 : 19 u.: Bijeenkomst werkgroep ZEEFDruk &
FOTOGRAFIE. Ontwerpjes nieuwe lidkaarten mee-
brengen.
- Zaterdag 14 : 14 u.: Cursus administratie - Plagiaat + AKVT
iedereen is welkom.
19 u.: instuif: Magda
- Zondag 15 : 10.30 u.: instuif: Willy
20 u.: Film "SERPICO" - Sidney Lumet
Deuren 19.30 u.
- Vrijdag 20 : 19.30 u.: PING-PONGINSTUIF + Kern
- Zaterdag 21 : 20 u.: Plagiaat speelt "ARSENICUM EN OUDE KANT"
Zaal "Vlaamse Leeuw"
Tonzent gesloten.
- Zondag 22 : 10.30 u.: instuif: Daniël D.P.
18 u. : RUSTIGE SMULAVOND (pannekoeken)
Danny en Daniël B.
Zaal Pax: Muziekavond: Move Libre
- Vrijdag 27 : Schoonmaak (vele handen maken licht werk)
nadien spelemeien
- Zaterdag 28 : Plagiaat speelt "ARSENICUM EN OUDE KANT"
19 u.: instuif : Willy
- Zondag 29 : 10.30 u.: instuif: Chris
18 u. : ITALIAANSE AVOND - Mark en Dirk